

рѣ на моя та порѣчка, на мои тѣ думи, които ги шамъ на Английски тѣ князове :

Ти кралю Английский и негови Херцоги Бед-рдъ и Глостеръ, вие ще давате смѣтка на небес-й владѣтель за пролѣта та кръвъ. — Ще дадете нужда, ключове тѣ на всички тѣ градове, що ги взехте противо Божия та воля ! Дѣвица та е пра-а отъ Бога, за да ви иска миръ или война. За-а ви извѣствамъ, за да знаете, че красна та Фран-а е опредѣлена отъ сина Божий не на васъ, а на-рла мой тѣ господарь, който побѣдоносно ще по-ли за Парисъ, придруженъ отъ всички тѣ си пѣр-ци, и който ще ся короняса въ Раймсъ. —

— Върви човѣче бърже, защото прѣди да пости-ашъ лагера ще ся яви свѣта та дѣва, и ще посади Орлеанъ знака на побѣда та. —

(Тя излиза, всички въ движение. Завеса та пада).

ДѢЙСТВИЕ ВТОРО.

сцена I. Скалиста страна.

ЯВЛЕНИЕ ПЪРВО.

*Талботъ и Лионелъ, Английски предводители ;
Филипъ, Херцогъ Бургундски ; Ричардъ Фастолвъ
и Шатилонъ. Войници съ знамена.*

Талботъ. Нека ся спремъ тука подъ тези скали и побиемъ лагера, за да видимъ да ли ще сполу-имъ да съберемъ уплашения народъ. — Заплѣнете исочини тѣ, поставете добри вардачи, нощъ та поне е ни избави отъ прѣслѣдванieto, и вѣрвамъ, че неприятель тѣ, ако не притяжава крила, то ся не боятъ никакво нападение. — Но при това, изисква ся якога бодрость, защото враговетѣ са силни, и ние ги разбити. —